

Mladinski pevski zbori
V četrtek 4. decembra osemih zvečer se bo vršila va-
žna seja zastopnikov Združenih ml-
dinskih pevskih zborov. Seja
poteka v Slovenskem društvem dom-
u na Reher Ave. v Euclidu. Ml-
dinski zbori so prošeni, da got-
ovo pošljejo svoje zastopnike
na to seja, ker je zadnja pred let-
njo sejo.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$5.00.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:

United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 284 Wed., Dec. 4, 1940

Stari sovražniki si segajo v roke

Kdo bi bil pred nekaj leti mislil, da se bodo kdaj objemali boljševiki in naciji, pa fašisti in boljševiki, pa Japonci in Rusi. Stari sovražniki si danes napijajo s šampanjcem in si obljubujejo večno prijateljstvo. Namen posvečuje sredstva in ti najnovejši prijatelji se oprimejo vsakega sredstva, da dosežejo svoj namen ali cilj, ki je: zagospodariti vesoljnemu svetu. Če bodo to dosegli in koliko bodo dosegli, bo pokazala bodočnost. Bodočnost bo pa tudi pokazala, koliko časa bo trajalo to "prijateljstvo" dednih sovražnikov.

Ko je pred nekaj tedni odhajal iz Moskve komisar Molotov, so bili zbrani na kolodvoru v Moskvi poleg ruskih vladnih oseb tudi zastopniki od nemškega poslanstva. Rusi so klicalni svojemu tovarišu za odhodnico: do svidenja! Nemci so mu pa klicalni: auf wiedersehen! Jako značilno!

Še pred tem je bil drug važen dogodek v ruski diplomaciji, ko so ruska poslanstva v Berlinu, Washingtonu, Rimu in drugih svetovnih mestih prirejale velike pojedine, kjer je šampanjec tekkel od mize. Čudno se sliši to od proletariatske države, ki zaničuje vse take prireditve kapitalističnih držav. S temi pojedini so Rusi slavili 23. obletnico ruske revolucije. Ruska poslanstva so vabila razne odlične osebe in potem čakirala, kdo se je odzval in kdo ne. Po tem so sodili, v koliko druge države upoštevajo Rusijo. V Washingtonu je bila udeležba nekoliko večja kot lansko leto ob istem času.

Toda največji uspeh so imeli Rusi pa v Rimu. Italijanski zunanji minister grof Ciano, ki je bil še pred enim letom najglasnejši nasprotnik Rusov, je tresel roko ruskemu poslaniku Gorelcinu, kot bi pozdravljal svojega rodnega brata. To je pa tudi vse, s čemer je mogel Ciano pokazati svojo veliko "ljubezen" do Rusov, ker ruski poslanik govori samo rusko, a Ciano si v rusčini ne more niti cigarete kupiti.

Tisti večer, ko se je odpeljal komisar Molotov iz Moskve, se je mnogo njegovih boljševiških tovarišev udeležilo pojedine, ki jo je napravil japonski poslanik. Ta je dobil v Tokyu nalogo, naj pripravi Ruse k temu, da bodo podpisali z Japonsko nenapadno pogodbo.

Medtem ko so ženketali s šampanjcem in so se nadržavljale napitnice, so pa pokale bombe in ragljale strojniče na bojni fronti in za fronto. Po Angliji se je tresla zemlja in rušile so se hiše, zadete od nemških bomb, v albanskih gorah so hrabri Grki mlitali po glavah fašistov in na vročem afriškem pesku se vršijo boji med Italijani in Angleži. Toda na obzorju se je pokazala nova možna bojna fronta in to v francoskih afriških kolonijah. Pred par meseci je bil poslan v Afriko kot governor francoskih kolonij general Weygand, ki se je baje izjavil, da pod nobenim pogojem ne bo dovolil osišču zasesti te kolonije.

Za obletnico ruske invazije na Finsko so doživeli drug podoben fiasko Italijani v Grčiji, odnosno v Albaniji. Prav kot na Finskem v prvih dneh boja, so tudi Italijani doživeli strahovite poraze od Grkov. V enem samem spoprijemu z Grki, v bližini Janine, so Italijani izgubili nad 3,000 mož. Italijansko časopisje je spretno zamolčalo poraze svoje armade in šele, ko je Mussolini zamenjal vrhovnega poveljnika grške ekspedicije, je narod zvedel, da je nekaj narobe z "blitzkriegom" v Grčiji.

Angleži z vojaštvom sicer niso dosti pomagali grški armadi, toda so pa na drug način veliko pripomogli k porazu Italijanov. Angleži so z letali vozili Grkom topove, s katerimi edino se more priti bojnimi tankom do živega. S temi topovi so Grki popolnoma uničili italijanske kolone tankov. Angleški bombniki so tudi mnogo pomagali s tem, da so preganjali italijanske bombnike, ki so napadali grška mesta. Prvi angleški avijatičar, ki je padel v tem boju, je dobil v Atenah veličasten pogreb, katerega se je udeležil sam kralj Jurij.

Laškega naroda se je polastila velika bojazan, da bodo Angleži začeli bombardirati sam Rim. To je Italijane bolj začelo skrbeti kot pa vojna v Albaniji. K temu je veliko pripomogel angleški minister letalstva, ki je rekel: "Gotovo bomo napadli Rim, kadar bo pripraven čas za to in ne prej!"

Medtem pa deluje nemška diplomacija 24 ur na dan. Hitler, ki je napravil z Rusijo nenapadno pogodbo, potem pa napadel Norveško, Belgijo, Holandsko, Francijo in Anglijo, ne da bi se glede tega posvetoval z Rusijo, se je zdaj naenkrat spomnil svoje vzhodne sosedice. Hitler namreč zopet potrebuje dovoljenja od Stalina, ker namerava napasti kraje, kjer ima tudi Rusija svoje interese. Predvsem je to Balkan. Tukaj si Hitler ne upa, dokler ne bo dobil privolenja od Stalina. Tukaj leži Bolgarija, stara prijateljica Rusije in tam so Dardanele, katere bi Rusija že od nekdaj rada imela. Hitler bo moral Stalinu obljubiti veliko, predno bo ta dovolil nemški armadi prestopiti Donavo.

Poleg tega si Hitler na vse načine prizadeva, da bi zblizal stara sovražnika, Rusijo in Japonsko. To ne bo lahka stvar in Stalin bo veliko zahteval.

Danes še ne vemo, kaj je Hitler obljubil Stalinu, da bo dovolil pomandranje Balkana. Nekaj dni se je celo govorilo, da je Stalin odsvetoval Bolgariji pristopiti k osišču. Potem so pa prišle zopet druge vesti, da bo Hitler padel na Balkan v nekaj dneh, da bo pomagal Mussoliniju na Grškem in sam sebi proti Mali Aziji.

BESEDA IZ NARODA

Ob 25 letnici dr. Presv. Rešnjega Telesa

Piše Rose Blaž (Nadaljevanje).

Skozi 25 let obstanka, pa smo s skušale zabavati s tem, da smo prirejale domače in poštene veselice, piknike, igre in zabavne večere. Upamo, da so tudi vse naše prireditve ljudem ugajale. Ves morebitni preostanek pa smo darovale za cerkev in še posebno za oltarne potrebnosti. Tako je bila tudi letos, ko se je delala nova cerkev, naša posebna skrb za novi oltar v novi cerkvi.

Ni moj namen hvaliti se tu, koliko smo tekom 25 let prispevale. Zato ve Bog, ki naj vsem tistim, ki ste tako radodarno kaj pomagali skozi vseh 25 let, že tu na zemlji stotero povrne, čeprav mogoče ne z bogastvom, pa vsaj z zadovoljnim in dolгим življenjem. Saj vemo, da le zadovoljnost napravi človeka srečnega. Po smrti pa naj bo vsem obilni plačnik v nebesih.

Ob 25 letnici pa imamo me članice, posebno še odbornice, eno željo do vas drage rojakinje, katere še niste članice in to je, da pristopite k našemu društvu. Naša goreča želja je, da bi bila vsaka slovenska žena članica tega društva. To bodo največje čestitke za našo 25 letnico, če bomo imele tudi res veliko udeležbo pri sprejemu 8. decembra. Gotovo je v fari nad 600 družin, a članic pa je samo 310. Kaj ko bi še ve žene prišle ob sprejemu v cerkev in pristopile in recimo, da bi vas pristopilo od tistih 300, ki še niste članice, vsaj sto. To bi bil najlepši dar, kar bi jih to društvo sprejelo za svojo 25 letnico.

Kakor že prej omenjeno, bo 8. decembra minilo 25 let od ustanovitve, zato bomo pa toliko bolj slovesno praznovali ta srebrni jubilej. Zjutraj ob 7:30 bomo imele skupno sv. obhajilo. Popoldne ob 2:30 pa se zbiramo v Slovenskem narodnem domu na 80. cesti in 10 minut pred tretjo uro pa odkorakamo v cerkev, kjer bo sprejem novih članic v društvo, govor, pete litanije in blagoslov z Najsvetejšim. Po tem opravilu, pa se podamo zopet nazaj v Slovenski narodni dom, kjer se bomo prav podočmače zabavali in se posedli krog pogrnenih miz in se kaj pogovorili. Ob sedmih pa bo servirana večerja v veliki dvorani SND.

Tako sem vam opisala 25 letno delo našega društva in slavnost za 25 letnico. Kaj boste pa sedaj vi mislili na to. Upam, da ne boste vse skupaj prezrli in ostali doma, ampak recite, da se tu vi osebno udeležite naše slavnosti, kjer boste lahko osebno čestitali tem našim pogumnim ženam ustanovnicam, ki so pred 25 leti ustanovile to prekrasno društvo Presv. Rešnjega Telesa.

Vi člani in članice posameznih društev, ako ste dobili povabilo ali ne, ste vseeno prošeni, da se odzovete in udeležite te naše slavnosti s svojo zastavo in sicer korporativno. Saj menda veste, da smo se tudi me vselej rade odzvale vašemu vabilu in se bomo tudi še v bodoče.

Kaj bo pa zvečer? Navadno imamo zvečer večerjo. Tudi me bomo napravile okusno večerjo in po večerji pa se bo razvila lepa domača zabava. Navzočih bo več odličnih osebnosti, ki nam bodo povedali marsikaj zanimivega. Predstavljene bodo tudi ustanovnice (31 po številu). Na programu bodo tudi razne deklaracije in petja pa toliko, da bo vse veselo.

Naj vam navedem še sedanji odbor: predsednica Ana Gluha, podpredsednica Mary Hoge, tajnica Rose Blaž, zapisničarica

Anna Jakič, nadzornice Mary Kenik, Mary Pucel in Kar. Cergol.

Končno pa naj izrečem še najlepšo zahvalo dnevniku Ameriška Domovina, kateri nam je bil vseh 25 let tako blagohotno na razpolago. Prav tako lepa hvala č. g. kanoniku J. J. Omanu, Father Slapšaku, vzornemu duhovnemu vodji našega društva in Father Bazniku za vsakokratne dobre nasvete, kadar smo za kaj vprašale. Lepa hvala pa tudi cenjenemu občinstvu, ki je skozi 25 let tako lepo skupno z nami sodelovalo in nas obiskovalo na naših prireditvah in nam tako pomagalo do boljšega uspeha. Vsem skupaj ključemo: Bog plačaj, če ne na tem svetu pa gotovo v večnosti.

Vsi skupaj pa sprejmite lepe pozdrave in na veselo svidenje na naši 25 letnici v nedeljo 8. decembra.

Podružnica št. 25 SZZ

Naša podružnica št. 25 Slovenske ženske zveze je obhajala 24. novembra v Knausovi dvorani svojo 12 letnico obstanka. Prirejena je bila lepa igra "Denar." Naš Izobraževalni klub se vselej potrudil, da imajo gledalci par ur vesele zabave.

V imenu podružnice se prav lepo zahvaljujem vsem igralcem, ki so se tako potrudili in izvršili svoje vloge po najboljši moči. Prav lepa hvala sekretistu Baragovega Gleč kluba za tako lepo petje med dejanji in gdč. Karlinger, ki jih je spremljala na piano. Mr. Joseph Zelle nam je uredil vse potrebno na odru in zato smo mu tudi dolžne zahvale. Mr. Sušnik nam je pa še vselej in tudi sedaj posodil poljštvu, ki smo ga rabili na odru. Lepa hvala Mr. Sušnik za vso vašo prijaznost.

Cenjene sestre, v ponedeljek 9. decembra se bo vršila ob osmih zvečer naša glavna letna seja. Pridite v velikem številu, da si boste izvolile odbor, ki bo res v pravi sesterski ljubezni deloval za naše ideje in še za večji napredek slovenskega ženstva v Ameriki.

Margaret Tomažin, predsednica.

Collinwoodski drobč

Povečani prostori

Prijazen in postrežljiv gostilničar Martin Kožar, 1049 E. 185 St., dokončava pridelavo povečanih gostilniških prostorov. Sedanjim gostilniškim prostorom je dodal še dve sobi in jih vključil v skupni lokal. Vse bo tudi na novo dekorirano. Poleg povečanih trgovskih prostorov je v prvem nadstroju dodelal tri velike sobe in v ozadju hiše dve zidani garaži.

Zajčji lov brez puške

Naš dobri poznanec in dolgoletni naročnik Luka Terček ter predelalec pri N. Y. C. železnici in stanujoč na 15621 Holmes Ave. lovi zajce v vrečo brez vsake puške in streljanja. Zajčki in celo dobro rejeni priskakejo sami do njegove kočice, kjer dela, potrkajo na vrata in odskočijo nazaj med skladovnice zloženih železniških pragov ter potrpežljivo čakajo, kdaj bo prišel Mr. Terček z vrečo, jo nastavil na enem koncu in ukazal sinu Johnu, kdaj naj ukaže zajčku skok na drugem koncu. Vsak teden vjame enega brez vsake muje in godrnjanja. Značilno je to, da pridejo zajci sami v osrčje mesta prosit naj jih kdo vjame v času, ko naši lovci zastoj cel dan lomastijo po robidovju in grmovju brez da bi kje videli zajčji repek. Znati se mora.

Privreditev zmage

Slovenski demokrati klub 32. varde bo 12. januarja pro-

slavil demokratsko zmago ter priredil v Slovenskem domu na Holmes Ave. velik ples in prosto zabavo. Odbor je pridno na delu, da se bo prireditev dobro obnesla.

Pismo iz Washingtona

Po naročilu predsednika Franklin D. Roosevelta je bilo Slovenskemu klubu 32. varde po osebnem tajniku predsednika poslano pismo, v katerem se Roosevelt zahvaljuje za častitke kluba, katere so mu bile poslane ob času poseta v Clevelandu. Pismo nosi lastnoročni podpis Stephen Early, Secretary to the President.

Slovenici in šerif O'Donnell

Uradno štetje v volivnem odboru izkazuje, da so naši takozvani slovenski precinkti v 32. vardi dali šerifu Martinu O'Donnell-u 5,677 glasov, med tem, ko je v teh precinktih prejel protikandidat Barry 2,217 glasov. Če pristajemo 13 slovenskim precinktom ostale naše glasove, ki so razdeljeni po drugih precinktih lahko mirno rečemo, da večino nad 4,000 glasov je prejel 32. vardi O'Donnell od Slovencev. J.P.

Hrvatje vas vabijo

Hrvatje v Newburgu vas vabijo na domačo plesno zabavo, ki jo priredi odsek št. 403 HBZ z mladinskim odsekom št. 191 HBZ v nedeljo 8. septembra v Poljski Sokol dvorani na 7146 Broadway Ave. Zabava se prične ob sedmih zvečer in bo trajala do 12 ure.

Vstopnina za otroke je prosta, starši pa bodo le malo prispevali za pokritje stroškov.

Na to zabavo ste prav prijazen vabljeni vsi člani odseka št. 403 HBZ in mladinskega odseka št. 191 HBZ in s seboj pa pripeljite tudi svoje prijatelje. Vabljeni pa ste sploh vsi Hrvati in Slovenci ter Srbi in sploh člani HBZ. Za ples bosta igrala Eddie Zabukovec in John Gučanac. Vas pozdravlja in vam kliče na svidenje, Andy Tumbri, taj.

"Kovačev študent" pri Slovanu

Cenjenemu občinstvu širom Clevelanda in okolice naznanjam, da sem ravnokar prispel v Cleveland — v ameriško slovensko metropolo — jaz Kovačev študent s svojim štabom iz Ljubljane, kjer sem študiral "kanonsko pravo." Sedaj se nahajam med vami, dragi prijatelji.

Toda, ker pa nimam stalnega bivališča in imam zelo veliko število prijateljev, pa ne morem vseh obiskati posamezno, ker je čas prekratek in moram odpotovati naprej že 9. decembra, zato sem se namil, da se bom za v nedeljo 8. decembra nastanil v Slovenskem delavskem domu popoldne in zvečer. Torej na svidenje v nedeljo na odru Slovenskega delavskega doma na Waterloo Rd., da dam tako priliko tudi drugim prijateljem, ki mi jih ni mogoče vseh osebno obiskati, da se malo razvesele v moji družbi in družbi mojega štaba.

Kmalu pa bi bil pozabil povedati, da mi gre pevski zbor "Slovan" iz Euclida sto odstotno na roke v vseh ozirih in bodo sodelovali z menoj na programu, da boste imeli lepši užitek, ko boste slišali njih ubrano petje pod vodstvom pevovodje Mr. J. Nagela.

To so vam fantje od fare (če so prav sami možje). Pravijo, da boste videli tudi živo sliko, ki jo bo vpriporil Statuette Club pod vodstvom V. Coffa in "Slovani" pa bodo zapeli cel venec slovenskih pesmi, ki vam bodo prav dobro ugajale. Za vse ljubitelje slovenske pesmi bo to vesel in užitek poln dan.

Torej vabim vse cenjeno ob-

činstvo, kdor želi videti "Kovačevega študenta" in obiskati "Slovane," da pridete prav gotovo v Slovenski delavski dom na Waterloo Rd. v nedeljo popoldne. Spodaj podpisani pridem s svojim štabom na oder točno ob treh popoldne. Pridite, vstopnina je samo 50 centov, za ples pa 25 centov. S pevskim pozdravom,

Kovačev študent.

Decembrska ali dvanaajsta številka "Novega Sveta"

Te dni bo izšla dvanaajsta ali decembrska številka družinskega mesečnika "NOVI SVET" s sledečo vsebino:

"Zedinjenje," uvodni članek; "Pregled," političnih dogodkov; Iv. Zupan: "Božični zvonovi," pesem; "Zgodba najlepše božične pesmi," zgodovinska črtica; Fr. Gruber: "Sveta noč," božična pesem; France Bevk: "Božični zvonovi," črtica; —č.: "Turki na Dolenjskem," zgod. črtica; "Starodavna odkritja"; "Rev. P. Edward Gabrenja," življenjepis; P. Evstahij: "Ti misliš," pesem; J. M. Trunk: "Tihe ure"; "Kaj ti mora biti vera?" premišljevanje; J. M. T.: "Iz narave," zaključni članek; Joseph Zele: "Kje dom je moj?" črtica; "Slovenski pionir," zgodovinsko opisovanje Narodnih domov in družin v Clevelandu; "Dom in zdravje," zdravstveni, gospodinjinski in drugi nasveti; "Za smeh in zabavo"; Josip Premrov: "Zvesta srca," roman; "Kazalo tretjega letnika Novega Sveta."

Kakor vse dosedanje, tako je tudi ta številka nadvse zanimiva in jo bodo vsi čitatelji gotovo veselili. "Novi Svet" je edina te vrste slovenska revija v Ameriki, ki je s svojim družniškim značajem in s svojo pestro vsebino primerna za vsako slovensko družino v Ameriki.

"Novi Svet" je zelo primeren predmet za božično darilo, ki ga lahko vsak pokloni svojemu sorodniku, prijatelju ali znancu, bodisi tu ali v starem kraju. "Novi Svet" bo vaše voščilo dvanaajstkrat ponovil skozi celo leto onim, katerim bi ga poklonili kot dar za božične praznike. Naročite ga svojemu sorodniku ali pa prijatelju za božično darilo. Stane letno samo \$2.00. Naročila sprejema Uprava "Novi Svet," 1849 West Cermak Road, Chicago, Illinois.

Kaj grade angleške ladjedelnice

Da je vojna mornarica, kljub uspešnemu vojskovanju z letali še vedno odločujoče orožje, dokazuje dejstvo, da gradijo velesile ogromno število vojnih ladij. Že pred pričetkom sedanje vojne je obsegal angleški gradbeni načrt 660,000 ton novih enot, takoj po izbruhu sovražnosti pa so Angleži svoj pomorski program skoraj podvojili. V zgodovini Velike Britanije ne beležijo tako velikega števila vojnih ladij, ki bi bile v gradnji istočasno, kakor sedaj. Važno pa je tudi to, da bi morale biti nove ladje po prvotnem načrtu izdelane do konca 1942. leta, po novem načrtu pa bodo dokončane, čeprav jih gradijo mnogo več, že konec prihodnjega leta, kar bo omogočilo pospešeno delo odličnih angleških ladjedelnic. Poleg tega pa gradijo vojne ladje za Anglijo tudi njena čezmorska posestva, tako Kanada kakor tudi Avstralija, kjer so bile pred nedavnim dovršene nove ladje. Kanada je že izdelala 83 vojnih ladij in to torpedovke, lovcev min in lovcev podmornic. Take ladje so v sedanji vojni zelo važne.

Danes dovršujejo angleške ladjedelnice z vso naglico sledeče ladje: 9 oklopnih s sku-

paj 355,000 tonami; 6 malih ladij za letala s 138,000; 40 križark s 300,000 tonami; 32 torpednih rušilcev s 56,000 tonami in 100 rušilcev z okrog 120,000 tonami; 15 podmornic s 16,000 in okrog 60 podmornic z neznano tonažo ter ogromno število pomožnih enot (lovcev min, lovcev podmornic, minonoscev, motornih torpedov itd.). Vse nove ladje obsegajo skupaj blizu 1,200,000 ton.

Od oklopnih jih bo stopilo v vsak čas v službo. Vsaka bo imela po 35,000 ton in po 10 topov kalibra 381 mm, poleg torpedov, številnih manjših topov in vodnih letal. Vse razvijajo okrog 35 vozlov hitrosti. Imenujejo se "King George V.", "Prince of Wales", "Duke of York", "Beatty" in "Jellicoe". Malo pozneje bosta delani bojni ladij "Lion" in "Temeraire", ki bosta imeli vsaka po 40,000 ton in po 10 znatno močnejših topov. Ostale oborožitev bo taka kakor ostalih petih, prav tako hitro. Dve oklopnici pa bosta dokončani prihodnjega leta. Vsaka bo imela po 50,000 ton, rekordno hitrost, topove z okrog 600 mm kalibra in silne oklepne. Gradnjo oklopnih, posebno zadnjih dveh, držijo Angleži največji tajnosti.

Matične ladje za letala bodo tudi odlikovale z velikimi hitrostjo in z močno oborožitvijo, kar je dosedanjim takim ladjam v veliki meri nedostajalo.

Iz domovine

—Svinja ugriznila 2-letno dekletce.—2-letna Ivanka Dekle, hčerka dninarice iz Svete ne, je s kruhom krmila svinjo. Pri tem jo je svinja tako močno ugriznila v roko, da so jo kletke morali prepeljati v m. riborsko bolnišnico.

—Smrtna nesreča podjarja gostilničarja.—Iz Kamnika poročajo: Na prav nesrečno način je zadela smrt 32 letnega gostilničarja Rudolfa Pustoslemška, ki si je pred nekaj tedni postavil hišo na vrhu gore. Zadnje deževje je razmešalo zemljo za hišo, v kateri je bil gostilno. Pritisk zemlje in plasti je nagnil steno v klet, in tudi betonska plošča, ki je tvorila strop kleti, je padla. Stena je se pritisnila na hišo vina. Pustoslemšek je hotel v valiti sod od zidu, pri tem je mahnol oporo in betonski strop, ki ni bil armiran, se je zlomil in ga pokopal pod seboj. Težko ranjen je klical na pomoč ženo, ki je sama sklenila rešiti moža. To pa se ji ni uspelo, ker so bile betonske plošče pretežke. Šele ko so prišli daljni sosedje, so izklopili nesrečenca na dan. Bil je živ, poškodovan. Imel je zlomljene obe nogi in hrbtenico. Je takoj izdihnil. Pokopali so ga v dolgi Pustoslemšek je bil v dolgi no marljiv in podjeten mož, ki je njegova tragična smrt bila splošno sočutje.

Če verjamete al' pa ne

"Tonček," vpraša učena, "kaj postane iz te učence, ki vedno misli le na svojo glavo, na dušo pa pozabi?" "Zredi se," se možko odzove Tonček.

Tužec pride v stanovanje diha zakoncev, ki sta se pravi močno prepirala. "Opredele reče v zadregi, "da motim domač pomenek, rad bi gospodarjem."

"Kar malo se vsedite, žena," pravkar obravnavajo vprašanje in v par minutah mo videli, kdo prav za prav gospodar v tej hiši.

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Maya

"Oprosti! Z vsemi rodovi živimo v miru, četa Opat nas je spremljala in se vrnila šele, ko ni bilo nobene nevarnosti več za nas. Yume šotorijo daleč oddaljeno. Niti slutiti nismo, da hodi njihov poglavar Vete ja po teh gozdovih. Sqwawe in otroke pusti nas bojevniki pri miru."

Vete ja pa nas je spoznal in streljal na nas. Nisva še bojevnika, nimava še imena. Tudi puška še nimava, le lok in puščice. Nisva se mogla braniti. Brž smo poskakali s konj in zbežali v stene. Tam smo se skrivali in če bi bili sovražniki priplezali za nami, bi jih bili postreljali s puščicami.

Pa bili bi izgubljeni, da nas niti ni rešil. Kajti ko je Vete ja streljal, da nam ne more do živga, poslali Gaty jo, svojega sina, da ovinku na vrh skale in od tam bi nas bil gotovo zadel."

"In belokožec je tudi streljal na nas. Pa mu nismo storili ničesar in ga vobče niti poznamo. Dal je celo Gaty ji svojo puščico, ko je šel na skalo."

Lzdril je nož in zamahnil z njim po zraku:

"In zato bo umrl, ko se spet bo vrnil! Dobro sem si zapomnel njegov obraz."

Dečku je bilo videti, da misli na smrt.

"Torej poglavar rodu Yuma streljal na vas —? Poznaš kaj tega rodu?"

"Da."

"Ali veš, kaj pomenita besede šala?"

"Vem. Pomenita 'Roka' ki pomeni ob tla. Tako je ime velikega belemu lovcu, prijatelju našega Winnetoua, poglavarja Apačev. Beli ljudje mu pravi Old Shatterhand."

"Tako —? Ga poznaš?"

"Poznam ga. Videl sem ga že. Nalgu mokaši se je boril ob njegovi strani s Komanči in pil njim calumet večnega prijateljstva."

"Kajaj vprašaj?"

"Vete ja je izrekel tiste besede, ko sem mu prestrelil roko."

"Tehno me je poučil:

"Povedal je tiste besede, ker mu prestrelil samo roko, medtem ko bi ga bil ubil. Tako stori Old Shatterhand. Nobene sovražnika ne ubije, ako le more, mu pusti življenje. Rani pa tako, da mu ni več nevarnosti."

Njegova krogla je nezmotljivo udarila v roko. Dve puški ima, težko medij, karico, ki ji je kos le močen roko, in pa lahko, kratko puško, ki je v njej toliko krogel, da lahko z njo strelja brez pretrganja."

Polmolnil je, me gledal, oči so mu obisele na medvedarici. Pa se je obrnil k bratu in se mu ter pokazala na puško:

"Uff —! Slep sem bil —! V beli bojevniki je zadel našega sovražnika na veliko razdaljo. Njegova krogla ne zgreši niti ena v rokah —! In tamle leži bela puška, tista, ki je Vete ja ji zdrvil roko —! Počakaj ga je imenoval Tave šala."

Splošno odstopila in se priklonila! Pred velikim belim bojevnikom stojimo, ki je o njem vedel, da se ne more meriti v njim! In vendar je tudi oče velikega bojevnika!"

Pretiraval je, prav po indijanskem pretiraval. Pa mislil je, da se ne more meriti v njim! In vendar je tudi oče velikega bojevnika!"

Odstopili so in se res globoko priklonili. Podal sem jim roko. "Da, res mi je ime Old Shatterhand. Otroci ste mojega poveljnika in slavnega prijatelja mojega srca je veselo, da sem vas spet videl o pravem času in vas resno zdoril sem vašemu sovražniku roko, nikdar več ne bo vih-

tel tomahawka. Dal vama bom spomin na dan, ko vas je napadel in strahopetno zbežal. Pojdimo!"

Šli smo na mesto, odkoder sta streljala "pogumna" napadalca. Poleg repetirke sta ležali eno cevki in poglavarjeva pištola. Moja krogla je prodrla skozi ročaj pištole v poglavarjevo pest, strel je bil top in rana mnogo nevarnejša, nego če bi mu bil roko prestrelil gladko. Sam si je bil kriv.

Plen je bil moj. Podaril sem dečkoma eno cevki in starejšemu povrh še pištolo. Tak mlad indijec navadno ne nosi puške, dokler še nima imena, gotovo sta bila vesela velikega darila, pa molčala sta, niti trenila nista. Kajti indijec mora premagovati čustva, veselje prav tako kakor žalost.

Ubežnikoma se je zelo mudilo. Niti Gaty je vega konja nista utegnili vzeti s seboj. Lepa žival je bila, podaril sem jo sestri. Moško sedlo je ni motilo, indijanke jezdijo po moško.

Stopili smo še k ustreljenim konjem Mimbrenjev. Junaška napadalec si nista upala pod skale, izpostavila bi se bila puščicam. Obilo tovara so imeli Mimbrenji, darove Opat za očeta in prijatelja pa tudi za dečka. Naložili smo tovor uplenjenemu konju in vzeli s seboj tudi sedla in jermenje ubitih konj.

"Pogledal bom še na skalo, kjer leži truplo Malih ust," sem dejal. "Počakajte v dolini!"

"Ali bi nam naš veliki prijatelj dovolil, da smemo iti z njim?" je prosil starejši.

"Pa dobro! Pojdita z menoj! Sestra naša ostane za stražo pri konju!"

Splezali smo na vrh skale in stopili na podveso. Truplo je ležalo prav tako, kakor je legel mladi indijec, ko se je pripravljal, da bi streljal na Mimbrenje. Roke so mu do lak-tov visele čez rob in držale puško. Sklonil sem se, mu vzel puško in potegnil truplo na podveso.

"Uff —! Uff —!" sta vzkliknila dečka.

Obe krogli sta zadeli v glavo. Slučajno sem pogodil na tako daljavo, o "mojstrskem strelu" pa so gotovo kmalu nato pripovedovali pri vseh taborskih ognjih kakor je to v navadi na divjem zapadu.

Mimbrenja sta mu pobrala, kar je bilo količkar vredno vzeti, truplo smo pustili na skali ko sem vzel s seboj.

Zelo me je zanimalo, kdo bi bil beli človek, ki je spremljal Velika usta. Dvocevka je bila njegova last, posodil jo je poglavarjevemu sinu. Pregledal sem jo.

V kopitu sta bili vrezani črki R in W. Nehote sem mislil na ime Weller in na človeka, ki je pred dvema dnevoma prišel z nekim indijanskim poglavarjem na razgovor k Meltonu. Weller da je, sem tistokrat sumil, oče ladijskega sobarja. In človek, ki sem ga danes srečal v družbi z indijanskim poglavarjem Vete jo, je imel puško z vrezano začetnico W —.

Kar vsiljevalo se mi je pričanje, da sem danes videl starega Wellerja. In Vete ja da je tisti poglavar, ki je pred dvema dnevoma tičal za grmom in čakal na pogovor z Meltonom —. Najbrž je bil tisti večer poleg tati Gaty ja, njegov sin.

Sestavlil sem si dogodke takole.

(Dalje prihodnjič.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Zahvala

V prav prijetno dolžnost si štejeva, da se tem potom iskreno zahvaliva številnim dragim prijateljem, ki so nama v počast za 25-letnico najine poroke priredili tako presenečenje (Surprise party) in sicer dne 19. oktobra v Willow Garden na East 222nd St.

Oba sva premišljevala in še danes ne moreva verjeti kako je mogoče koga tako speljati kot so naju. Mr. Ernest Luzar naju je prišel iskat, da naj greva z njim na party od Bliss Coal Co. Ko prideva tja in zagledava okrog naju tako množico znancev, ki so kakor na povelje zakričali: "Surprise!" — sva tudi midva pomagala kljub temu, da nisva mogla vedeti komu velja ta klic.

Ko pa so nama dopovedali, sva se pa naenkrat zmedla, ter nisva mogla priti k sebi od takega presenečenja. Obšli so naju občutki, ki se ne dajo popisati.

Zahvalo naj sprejmejo Mrs. Malovašič, Miss Zibert in Mrs. Ernest Luzar, ki so vabili prijatelje. Posebna hvala Mr. Luzarju, ki jih je vozil okoli.

Dalje hvala sledečim:

Mr. in Mrs. Charlie Turk, Mr. H. Y. Atchabah, Mr. in Mrs. John Novak, Bliss Road Co., Mr. in Mrs. Blaz Pirnat, Mr. in Mrs. John Hrovatin, Mr. in Mrs. Tončka Jevnik, Mr. in Mrs. Anton Gubanc, Mr. in Mrs. John Zulich, Mr. Carl Kokel, Mr. in Mrs. Frank Vidensek, Mr. in Mrs. Anton Malovasic, Mr. in Mrs. Anton Starich, Mr. Frank Zajec, Mr. in Mrs. Frank Markic, Mr. in Mrs. Gregorc, Mr. in Mrs. Joe Udovich, Mr. in Mrs. Anton Grdina, Mr. in Mrs. Jerry Jankovich, Mr. in Mrs. Anton Zgonc, Mr. in Mrs. George Skilian, Mr. in Mrs. Mike Skerjanc, Mr. in Mrs. J. R. Hill, Mr. in Mrs. A. T. Fischer, Mr. in Mrs. Joe Hren, Mr. Jim Cerne, Mr. in Mrs. Frank Nachtigal, Mr. in Mrs. Slejko, Mr. in Mrs. Joe Toma-

zin, Mr. in Mrs. Mike Drensak, Mr. in Mrs. Mike Zander, Mr. in Mrs. John Malovasic, Mr. in Mrs. Frank Stupar.

Mr. in Mrs. Frank Slabe, Mr. in Mrs. Anton Obreza, Mr. in Mrs. Frank Kavcic, Mrs. J. Sodja, Mr. in Mrs. Louie Sodja, Mr. in Mrs. Anton Glazer, Mr. in Mrs. Andrew Zupanc, Mr. in Mrs. Phillip Malovasic, Mr. in Mrs. Klemen, Mrs. Murgel, Mr. Peter Malovasic, Mr. in Mrs. Frank Meserko, Mr. in Mrs. Fr. Vilar, Mr. in Mrs. Frank Banich, Mr. Frank Banich, Mr. John Zakrajšek, Mr. in Mrs. Matt Velikonja, Mr. in Mrs. Carl Kokel, Mr. in Mrs. Rudolph Kosic, Mr. in Mrs. Frank Narobe, Mr. in Mrs. Matt Zandar, Mr. in Mrs. John Maizel, Mr. in Mrs. Joe Sustarsic, Mr. in Mrs. Joe Vrh, Mr. in Mrs. Jack Plemel, Mr. in Mrs. Joe Pavlic, Mr. in Mrs. Joe Pintar, Mr. in Mrs. John Vintar, Mr. in Mrs. Martin Kostansek.

Miss Anna Novosel, Mr. John Galich, Mr. in Mrs. Frank Gombach, Mr. in Mrs. Frank Mergee, Mr. in Mrs. Frank Mahne, Mr. in Mrs. John Bencic, Mr. in Mrs. A. Prezelj, Mr. in Mrs. Rudolph Baits, Mr. in Mrs. John Jane, Mr. in Mrs. Komatar, Miss A. Komatar, Mr. in Mrs. Joe Urbančič, Mrs. Skerl, Mr. in Mrs. Zakrajšek, Mr. in Mrs. Frank Misic, Mr. in Mrs. John Braniš, Mrs. Poznik, Mr. in Mrs. W. W. Springer, Mr. in Mrs. Anton Ogrin, Mr. in Mrs. Frank Vihetich, Mr. in Mrs. Andrew Bozich, Mrs. M. Bradach, Mrs. Markovich, Mr. in Mrs. Joe Post, Mr. in Mrs. A. Kuckling, Mr. in Mrs. John Occipinti.

Mr. in Mrs. John Tanko, Mr. in Mrs. Al. Sajovec, Mr. in Mrs. Kunstel, Mr. in Mrs. Susnik, Mr. in Mrs. Znidarsic, Mr. in Mrs. Charlie Lampe, Mr. in Mrs. John Stibil, Mr. in Mrs. John Filipic, Mr. in Mrs. Louis Cebul, Mr. in Mrs. Louis Kretic, Mr. in Mrs. John Jager, Mr. in Mrs. Frank Kalan, Mr. in Mrs. Frank Sve-

tek Sr., Mr. in Mrs. Joe Kern, Mr. in Mrs. Anton Godina, Mr. in Mrs. Vicia.

Mr. in Mrs. Joe Zakrajšek, Mr. in Mrs. Peter Erjavec, Mr. in Mrs. Frank Novak, Mr. in Mrs. Joe Metelko, Mr. in Mrs. Burja, Mr. in Mrs. Frank Kuhar, Mr. in Mrs. Anton Vrh, Mr. in Mrs. J. Luzar, Mr. in Mrs. Lou Izanc, Mr. in Mrs. Victor Vidensek, Mr. in Mrs. Joe Zelle, Mr. in Mrs. Paul Tanko, Mrs. J. Yontez, Mr. in Mrs. Andrew Artel, Mr. in Mrs. Anton Bokal, Mrs. Majka, Mr. in Mrs. L. Levstik, Mr. in Mrs. Anton Znidarsic, Mr. in Mrs. Jack Susel, Mr. in Mrs. John Hribar.

Mr. in Mrs. Gerl, Mr. in Mrs. Martin Kuhar, Mr. in Mrs. Fr. Mavrich, Mr. in Mrs. T. Oblak, Mr. in Mrs. John Tomsic, Mr. in Mrs. Starman, Mr. in Mrs. Tony Vesel, Mr. in Mrs. Frank Pecjak, Mr. in Mrs. G. Urankar, Mr. in Mrs. Jack Skerjanc, Mr. in Mrs. Joe Noda, Mr. in Mrs. L. Petric, Mr. in Mrs. Joe Kuharich, Mr. in Mrs. Kosec, Mr. in Mrs. Andrew Gerl, Jr., Mr. in Mrs. Andrew Bavdek, Mr. in Mrs. Frank Pozar, Mr. in Mrs. Joe Durn, Mr. in Mrs. Albin Filipic, Mr. in Mrs. Jack Zakovsek, Mr. in Mrs. Harry Workman, Mr. in Mrs. Roy Workman, Mr. in Mrs. Valencic, Mr. in Mrs. Gilbert Dobida, Mr. in Mrs. Jack Cebul.

Zahvalo naj sprejme tudi Mr. Matt Klemen za krasno cvetje, ki ga je dal, s katerim so okrasili mize.

Hvala kuharicam Mrs. Rijavec in Mrs. Perko, ker ste napikle in nacrville, ter nakuhale toliko dobrih jedil in peciva, da je bila miza kar obložena teh dobrot.

Zahvalo naj sprejmejo točaji, ki so točili: Mr. John Novak, Mr. John Malovašič, Mr. Jack Krasovec in Mr. Jack Lenich. Hvala dekletom, ki so nosile namizo: Miss Josephine Petruska, Miss Anna Zgonc, Miss Mary Koscak, Miss Rose Zallar, Miss

Rose Marie Susa in Mrs. Alice Novak.

Zahvalo izrekava fantom godbe "Bled", ki so nama zaigrali par komadov v počast, ter pevce pevkega zbora "Slovan", ki so nama istotako v počast zapeli par tako lepih pesmi. Hvala godcem pri Malovašič orkestru, ki so igrali take poskočne polke in lepe valčke.

Čenjeni prijatelji! Ta dan bo zapisan v najinem srcu kot najlepši v življenju. Vsem ponovna hvala za vse kar ste žrtvovali za naju.

V enakih slučajih pa se bova rada odzvala, da povrneva po svoji najboljši moči.

Mr. in Mrs. Andrew Pirnat
1288 East 167th St.

Lovil jo je, pa ga je ona ujela

(Nadaljevanje)

Ko sta bila v soboto proti večeru sama v pisarni, je Branko zdajci rekel Dušanu:

"Gospod Potokar, ali veste, da vam je vaša nevesta nezvesta?"

Potokar je planil s stola in zastrmel v šefa kakor v strahu, ali ni morda nenadno zblaznel.

"Nevesta je," je ponovil Branko. "Z drugimi moškimi se zabava."

"S kom neki?"

"Z menoj!"

Ves prepadel je zastrmel Dušan Potokar v svojega šefa v domnevi, da se mu je zmešalo. "Ne, nisem blazen, Potokar," je rekel Branko Borovec.

"Potem pa sem jaz!" je odločil Potokar. "Gospod Borovec, pomislite, kaj ste rekli. Saj moje Nino sploh ne poznate."

"Ni tako," je menil Borovec hladno. "S takimi mladimi damami se je lahko spoznati."

"Gospod Borovec!"

"Le mirni bodite!"

"Kako pa naj ostanem mirni?" je vzkliknil Potokar. "Kdaj in kje ste se seznanili z Nino?"

"Gospod Potokar, žal mi je, da se mi je zahotelo razkrinkati vašo nevesto. Tako neodkritosrčna se mi je zdela, da ji nisem mogel zaupati."

Potokar je hotel nekaj reči. Pa ga je prehitel šef. "Vašo Nino sem srečal pri kavarni. Videl sem, kako preveč je bila prijazna z raznimi moškimi, pa sem sklenil, preizkusiti jo. Nagovoril sem jo, kakor da bi jo bil že dolgo poznal. Ona je šla na to. Jutri dopoldne se sestaneva pri vodometu v Tivolskem parku in potem pojdeva na Rožnik."

Potokar je sedel za pisalno mizo in z obema rokama podpiral glavo. Zdaj pa je planil koncu. "Tako?" je rekel zateglo, a v njegovem glasu ni bilo nikakega obupa.

"Pridite jutri ob 9. na Rožnik, pa boste videli."

"Dobro," je soglašal Potokar. Pridem. Toda nikar ne mislite, gospod Borovec, da ne zaupam svoji Nini."

Bilo je lepo pomladno jutro. Topel veter je pihal in sonce je sijalo.

Branko Borovec je stopal po drevoredu proti vodometu. Kmalu je zagledal mladenko v modrem oblečilu in z rdečim klobukom.

Vsa razigrana ga je pozdravila. "Gospod Franjo Jankovič, dolgo ste me pustili čakati."

No, razigranost jo bo že minila, si je mislil Borovec, ko jo bomo razkrinkal pred Potokarjem.

"Pa, lažete se tudi, gospod Jankovič," je rekla.

"Zakaj pa?" je bil Borovec skoro prestrašen.

"Rekli ste, da ste že bili v naši pisarni. Pregledala sem vse knjige, a nisem našla vašega imena. Zapisani bi morali biti v knjigi, če bi kdaj imeli z nami posla. Z odvetnikom doktor-

jem Brezovarjem še torej niste v stikih."

"Saj tudi nisem rekel, da sem bil v Brezovarjevi pisarni."

"A tako," je rekla in se nenaadno zasmejala. Na um ji je morala pasti posebno šaljiva misel, da je bil njen smeh tako prisrčen.

Čim bolj jo je gledal, tem bolj se je zdel sam sebi Judež Iskarjot, toda spet in spet si je rekel, da njena neiskrenost ne zasluži obzirnosti.

Ko sta krenila proti Rožniku, je menil: "Nekdo mi je rekel, da ste zaročeni."

Mladenka se je spet zasmejala. "Kaj vse čenčajo ljudje. Pa če bi tudi bila, saj zaročen še ne pomeni omožen. Če bi bila res zaročena, pa bi mi naenkrat postal nekdo drugi bolj všeč..."

"Bi se zaročenca kar gladko otreli, kaj ne?" je dopolnil njen stavek.

(Dalje prihodnjič)

IZ DOMOVINE

—Ptuj.— Dvig cen moki. Komaj je bila objavljena uredba o enotni krušni in beli moki, že so trgovci pritisnili ceno moki navzgor. Tako prodajajo belo pšenično moko zdaj po 7 din ali še dražje, čeprav so to deloma še stare zaloge, nabavljene po mnogo nižjih cenah. Posebno na deželi, kjer je v večjem kraju le en sam trgovec, se cene neznosno navijajo in tako zlorablja maledga človeka, ki živi iz dneva v dan s svojim bornim vsakdanjim zaslužkom. Te dni celo soli ni bilo ponekod dobiti po mili volji. "Ni je, zato je ne smemo dati več kot dva kilograma. Drugič pridite spet" so se opravičevali. Pred dnevi je nekdo zapisal v uvodniku dnevnega časopisa, da so za hrčke, ki grabijo skupaj, da bi stradaljočim drago prodali, drugod dolocene vislice in prisilno delo. Dodajamo, da so pri nas proti njim izdani le medli ukrepi, ki pa se ne izvajajo. Prav nič dosti se človek ne bi čudil, če bi si mali ljudje, ki tvorijo temelj države, pri današnjem izmogočanju in zapostavljanju skušali priboriti svoje osnovne življenjske pravice po načinu svojih sodrugov iz časa kmetskih uporov!

MALI OGLASI

Odda se

2 stanovanj, eno 4 sobe in eno 5 sob, kopalnice, vse na novo dekorirane. 991 E. 64. St. Pokličite MAIn 4814. 910 Public Square Bldg. (285)

Prihranite si denar, ako naročite vašo božično darila sedaj. Mi vam jih shranimo do božiča.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE
6104 St. Clair Ave.
819 E. 185th St.

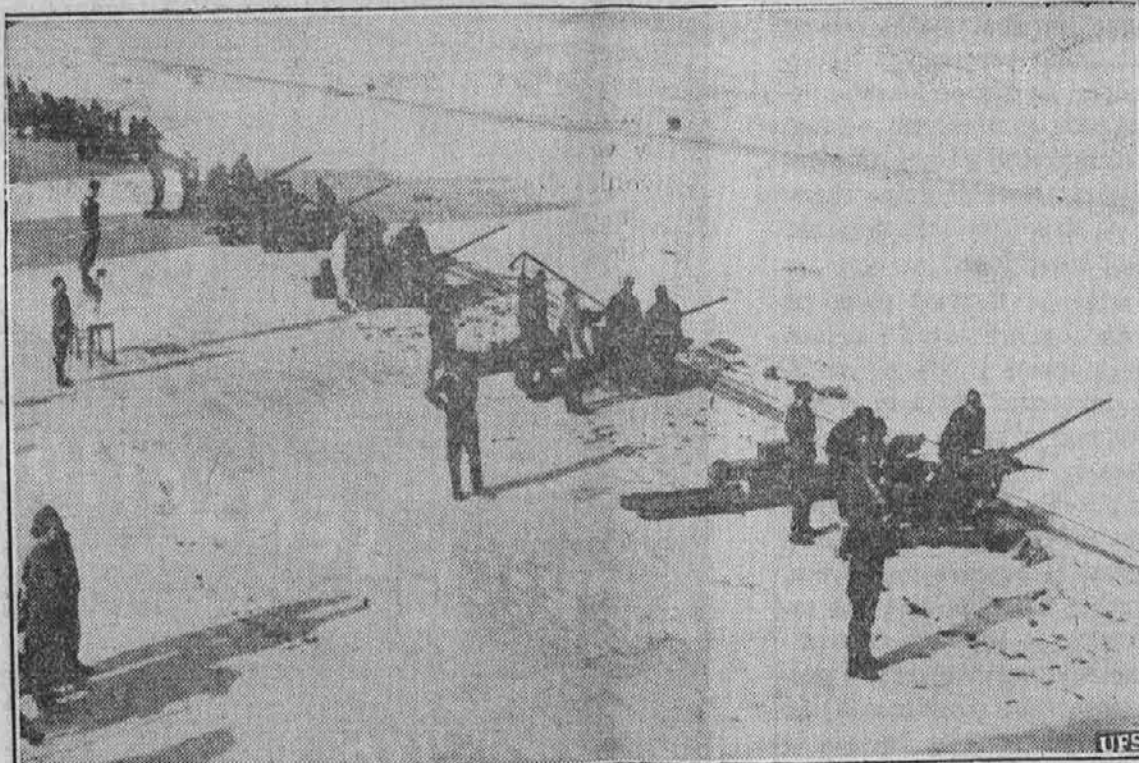

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete, kadar se nameravate seliti. Delo garantirano in hitro. Pokličite nas, pa se bomo zglasili pri vas in povedali, koliko vas bo stala selitev. Obrnite se z vsem zaupanjem na svojega starega znanca

JOHN OBLAKA

1126 E. 61st St.
6122 St. Clair Ave.
HE 2730.

Nekje na francoski obali so te nemške postojanke s protizračnimi topovi, ki pa so vsi namenjeni preko Rokavskega preliva proti Angliji. Po poročilih ti topničarji vedno streljajo in to pa radi tega, da ne pridejo iz vaje in da so vedno v pripravljenosti proti napadalcem.

V Miami, Florida so poslali poulično železnico v pokoj in jo nadomestili z busi, kakor so to naredila že tudi druga večja mesta. Slika nam kaže sprevod z zadnjim vozom poulične železnice ob vsaki strani koraka po štirje "pogrebeci", ki spremljajo ta voz na zadnji poti.

Sigrid Undset:

KRISTINA — LAVRANSOVA HČI

II.—ŽENA

Oče je stresel kričече otroka, mu priložil nekaj gorkih na zadnji del — in ko je otrok še huje zakričal, mu je ukazal mir s tako močnim glasom, da se je Gaute zdrzil in pri priči utihnil. Kaj takega se mu živ dan še ni bilo zgodilo —

"Zdaj je pa že skrajni čas, da se spametuješ, Kristina." Jeza ga je vsega prevzela, ko je razburjen, nag in tresoč se od mraza stal z ihtecim otrokom v naročju sredi sobe, kjer je bila tema kot v rogu. "Tega mora biti konec, pravim — čemu neki imaš pestrne — otroci naj spe pri njih, tega vendar ne moreš vzdržati —"

"Ali mi res ne moreš privoščiti, da bi vsaj še ta čas, ki mi preostaja, imela otroke pri sebi," je tiho in tožeče odgovorila Kristina.

Erlend ni maral razumeti, kaj misli.

"Ta čas, ki ti še preostaja, potrebuješ miru. Zdaj pa leži, Kristina," jo je tiho zaprosil.

Vzel je Gauteja k sebi na posteljo. Začel mu je tiho nekaj popevati in poiskal v temi svoj pas na stopnici pred posteljo. Srebrne ploščice, s katerimi je bil pas obložen, so rožljale in brenkale, ko se je deček z njim poigraval.

"Saj menda ni bodala na njem?" je plašno vprašala Kristina s svoje postelje, in Gaute je znova zavekal, ko je zaslišal materin glas. Erlend ga je miril in zvenketal s pasom — navsezadnje se je otrok umiril in utihnil.

Saj vendar nihče ne more želeči, da bi ta nadložni, bolehljni otrok odrasel — kdo pa ve, če ima Gaute človeški razum.

O ne, o ne, prebelažena Devica Marija, tega ni mislil reči — saj ne želi smrti svojemu lastnemu sinku. Ne, ne, Erlend si ga je pritisnil tesno k prsim in položil obraz na njegove goste, mehke lase.

Njuni lepi sinovi. Vendar ga je utrujalo, da je moral od jutra do večera poslušati o njih in se vsepovsod spotikati obnje. Kako le morejo biti trije majhni dečki na velikem dvoru ob istem času na vseh koncih in krajih, to mu ni šlo v glavo. Toda spomnil se je, kako ga je peklo, da se ni Eline prav nič brigala za svoja otroka. Bo že res, da je nepravilčen — saj ga zdaj grize to, da Kristine nikoli ne vidi drugače kot z otroki okoli sebe.

Kadar je objemal svoje zakonske otroke, ni še nikdar občutil kaj takega kot takrat, ko so mu prvič položili Orma v naročje. Oh, Orm, Orm, sin moj — Ze takrat se je bil tako hudo naveličal Eline — njene samoglavnosti in togote in njene razbrzdane ljubezni. Spoznal je bil, da je prestara zanj. In začeno se mu je svitati, koliko ga bo ta norost veljala. Spoznal je bil pa tudi, da je ne sme pahniti od sebe, ko je bila zavoljo njega vse izgubila. Dekovo rojstvo ga je bilo nagnilo, da je potrpežljivo materjo, tako se mu je zdelo. Ko je postal Ormov oče, je bil še premlad, da bi bil mogel pravilno spoznati otrokov položaj — mati je bila vendar zakonska žena nekoga drugega.

Spet so mu privrele solze, in privil je Gauteja tesneje k sebi. Orm — nobenega izmed svojih otrok ni tolikanj ljubil kot tega dečka. Hudo ga je pogrešal in bridko se je kesal vsake trde in nagle besede, ki mu jo je bil kdaj rekel. Saj ni mo-

goče, da bi bil Orm vedel, kako ga oče ljubi. Erlenda sta se vse huje lotevala jeza in obup, čim bolj mu je postajalo jasno, da Orma ljudje nikdar ne bodo smatrali za njegovega pravega sina, da fant nikdar ne bo mogel podedovati grba svojega očeta. Ljubosumnost je pekla očeta, ko je videl, da se njegov sin tesneje oklepa mačehe kakor njega, in Kristinina enakomerna, sladka dobrot do fanta se je Erlendu zdela kakor tih očihek.

Potem so prišli tisti dnevi in tiste noči — misel nanje mu je bila neznosna. Orm je ležal na mrtvaškem odru na izbi in prihajale so ženske in govorile, da Kristina tega ne preživi. Ljudje so v cerkvi kopali grob za Orma in spraševali, če bo treba tudi Kristino zagrebati tukaj ali pa prenesti v cerkev svetega Gregorja in jo tamkaj položiti k počitku poleg Erlendovih staršev.

Oh, toda — pri teh mislih je od tesnobe prenehal dihati. Za njim je ležalo vse njegovo življenje, polno spominov, pred katerimi je nekoč bežal, ker ni mogel misliti nanje. Današnja noč pa ga je videl — Med vsakdanjimi brigami je mogel kolikor toliko pozabiti nanj. Ni se pa mogel ubraniti tega, da ne bi vstalo pred njim ob takuri, kakršna je bila le-ta — in zdaj mu je bilo, kot bi bil nekdo ves pogum iztisnil iz njega —

Dneve na Haugenu — te se mu je navadno posrečilo do malega pozabiti. Po tisti noči, ko se je bil odondod odpeljal, ni bil nikdar več na Haugenu, Bjorna in Aashildo pa je bil zadnjič videl na svoji ženitnici. Bal se je srečanja z gospodom Bjornom. In zdaj — Pomislil je na to, kar je bil povedal Munan — pravijo, da hodi ta nazaj; na Haugenu tako straši, da stoji hiše prazne. Ni ga človeka, ki bi hotel stanovati tamkaj, pa če bi dvor tudi zastojal dobil.

Bjorn Gunnarsson je imel neke vrste pogum, kakršnega Erlend sam — to je vedel — nikdar ne bo imel. Bjornova roka je bila mirna, ko je zadel svojo ženo — naravnost v srce, je rekel Munan.

To zimo je minilo dve leti, odkar sta bila umrla Bjorn in gospa Aashild. Ljudje niso bili teden dni videli, da bi se bilo kaj kadilo iz hiš na Haugenu; tedaj se je več mož osrčilo in odšlo tja gori. Gospod Bjorn je ležal s prerezanim grlom v postelji; držal je v naročju svojo mrtvo ženo. Na tleh pred posteljo je ležalo njegovo okrvavljeno bodalo.

Vsem je bilo jasno, kako se je bilo to pripetilo — navzlic temu se je Munanu Baardssonu in njegovemu bratu posrečilo, spraviti ju v posvečeno zemljo — utegnili sta postati žrtvi roparjev, se je reklo; čeprav se nihče ni bil dotaknil skrinje z Bjornovim in Aashildovim premoženjem. Miši in podgane so bile trupla prizanesle — sicer pa take golazni ni bilo na Haugenu — in ljudstvo je v tem videlo zanesljivo znamenje, da je gospa znala čarati.

Munan Baardsson je bil konec njegove matere ostrašil. Takoj nato se je bil odpravil na božjo pot k sv. Jakobu v Komposteljo —

Erlend se je domislil jutra po tisti noči, ko je bila umrla njegova lastna mati. Bili so za-

sidrani v Moldojskem sundu, meglja je bela in gosta ležala krog njih, samo zdaj pa zdaj so ujeli odsev pečine, ob kateri so ležali. Ko pa je čoln z duhovnikom odveslal na kopno, je pečina z zamolklim odmevom vračala pljuskanje vesel. Erlend je stal na pramcu in gledal za veslači. Vse je bilo vlažno od megle, karkoli je prijel, mokrota mu je v biserih visela na laseh in na obleki. In neznan svecenik in njegov spremljevalec sta sedela spredaj v čolnu in se z visoko dvignjenimi ramami sklanjala nad svetostajstvi, ki sta jih držala v naročju. Podobna sta bila dvema kraguljema ob deževnem vremenu. Udarci vesel in škripanje goz in odmev od pečine, vse to se je leno oglašalo še dolgo potem, ko je bila meglja pogoltnila čoln.

Takrat se je bil tudi on zaobljubil, da pojde na božjo pot. Tedaj je bila v njem ena sama misel — da mora še enkrat videti mili, sladki materin obraz, kakršen je bil nekoč — z mehko, gladko, bledorjavo poltjo. Zdaj je ležala mrtva tam doli, obraz ji je bil razdejan od strašnih ran — iz njihovih razpok so se počedile čiste vodene kapljice, kadar koli se mu je bila poskusila nasmejniti —

Kaj pa je mogel za to, da ga je bil oče tako sprejel. In da se je potem oklenil človeka, ki je bil izobčen kakor on sam —

Nato si je bil izbil iz glave božjo pot in potem ni več maral misliti na mater. Res da se ji je na zemlji hudo godilo, vendar pa je bila zdaj gotovo tam, kjer vlada mir — on pa ni imel kdo ve kakšnega miru, odkar je bil znova začel z Eline —

Mir — tega je bil nemara doživel enkrat samkrat v vsem svojem življenju — tisto noč, ko je na Hofvini sedel za kamenito ogrado, obrnjen proti gozdu, in objemal Kristino, ki mu je spala v naročju — mirno, sladko, neskaljeno otroško spanje. Ni pa mogel dolgo priznati njene miru. In kar je kesneje našel pri njej, to ni bil mir, in tudi zdaj ni mogel najti pri njej miru. Čeprav je videl, da na Husabyju vsi drugi najdejo miru pri njegovi mladi ženi.

In zdaj je koprnel samo po tem, da bi prišel od tod v nemir. Dvije in blazno je koprnel po tistem samotnem otoku in po grmečem morju okrog mejnih dežel gori na severu, po neskončnem obrežju in mogočnih fjordih, ki utegnajo skrivati v sebi vse pasti in prevare tega sveta, po ljudeh, katerih jezik zna samo lomiti, po njihovih čarovnjah, njihovi omahljivosti in premetenosti, po vojskovanju in morju in po žvenketu svojega in svojih mož orožja —

Erlend je navsezadnje zaspal, pa se je spet prebudil — kaj se mu je že sanjalo? — Da, sanjalo se mu je, da je ležal na postelji in imel na vsaki strani po eno črno laponsko dekle. Moralo je biti nekaj napol pozabljenega, nekaj, kar se mu je bilo prigodilo, tedaj ko je bil z Gissurjem gori na severu — divja noč, ko so bili vsi pijani in kakor iz uma. Od vsega tega se je mogel spomniti edino le trpkoga vonja ženske, ki so dišale po zverjadi —

Zdaj pa leži tukaj s svojim bolnim sinčkom v naročju in ima take sanje — Tako se je prestrašil samega sebe, da se ni več upal zaspati. Bude pa tudi ni mogel ostati. Res, vse kaže, da ga zmerom zasleduje nesreča — Ves trd od strahu je nepremično ležal in poslušal, kako mu kuje srce v prsih, zraven pa hrepenel po tem, da bi ga odrešila jutranja zora.

(Dalje prihodnjič)

Oglaš v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober vspeh.

Imenik raznih društev

S. K. P. DRUŠTVO "LIRA"
Predsednik Frank Kuret, podpredsednik Peter Smolinski, tajnik Daniel Postolnik, 6926 Hecker Ave., blagajnik Joseph Marinko, 1234 E. 74th St. Nadzorni odbor—Stanley Bizjak, Agnes Klemencic in Frances Brancel. Zastopnika za Združ. Društva Sv. Vida: Frank Kuret in Agnes Klemencic. Kolektor za podporne članice: George Kvaternik. Društvo ima pevsko vaje vsaki tork in zboruje vsaki tork po drugi nedelji v mesecu v stari soli sv. Vida.

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV., ST. 138, C. K. of OHIO
Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat st., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turk. Nadzorniki: Geo. Turk, Jos. Kostanjsek, Jos. Pakj. Vratar Anton Gregorac. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA
Predsednik Louis Erste, 6205 Whittier Ave.; podpredsednik Mike Klemencic, tajnica Mary Ottonikar, 1110 E. 66th St.; zapisničarka Julia Brezovar, blagajničarka Margaret Tomazin; nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Lawrence Bandi, Louis Krajc. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida.

Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo 2 ali 3 ali več zastopnikov in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se pa vljudno prositi, da se redno udeležujejo sej in sporočajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ST. 25 KSKJ.
Predsednik Anton Strniša, Sr., podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Louis Krajc; za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki.

Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1. pop. Mesec-

ni asesment se začne pobirati 12:30, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

DRUŠTVO CARNIOLA TENT, ST. 1288, THE MACCABEES
Predsednik Joseph Babnik, podpredsednik Joseph Susnik, tajnik Ivan Tavcar, blagajnik in zapisnikar Ivan Babnik. Nadzorniki: Anton Zupan. Frankie Drobic, Louis Pakj; bolniški odbor: Math Kern, Frank Znidarski, Vinko Klemenčič; zdravnik dr. Kern. Društveni urad v starem poslopju SND zgoraj. Seje vsako četrto nedeljo v mesecu v novem poslopju SND, dvorani št. 1.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA
Predsednik Frank Baraga, 1160 Addison Rd.; podpredsednik John Krasovec, tajnik Frank Bavec, 1097 E. 66th St.; blagajnik John J. Leskovec, 13716 Darley Ave. Nadzorni odbor: John Znidarski, John Miklar in John Lokar. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 4. stare poslopje. Društvo sprejema nove članice od 16. do 45. leta s prosto pristopnino in zdravniško preiskavo. Društvo plačuje \$200 smrtnine, in \$7.00 na teden bolniške podpore. Asesment je 1.00 mesečno. Za sprejem ali pregled novih članov so vsi slovenski zdravniki. Za nadaljne informacije se obrnite na društvene zastopnike.

SLOVENSKO ŽENSKO PODPORNO

DRUŠTVO SRCA MARIJE (stare)
Predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., telefon EN 0729; blagajničarka Catherine Perme, finančna tajnica Mary Bradac, odbornice: Mary Skulj, Anna Erbenik, nadzornice: Louise Piks, Genoveva Zupan, Jennie Brodnik; redateljica Frances Kasunic, bolniška nad-

zorica Louise Piks, zastopnice za skupna društva fare sv. Vida: Mary Pristov, Mary Tekavec; za klub društev SND in konferenco SND Mary Stanonik; društveni zdravniki: dr. Seliskar, st., dr. Seliskar, ml., dr. Perme, dr. Oman, dr. Perko, dr. Opaškar. Društvo zboruje v stari soli sv. Vida vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne. Članice se sprejemajo v društvo do 40. leta.

DR. PRESV. SRCA JEZUOVEGA
Predsednik John Levstik, 646 East

115th St., podpredsednik Anton Hrap, se, 1082 E. 72nd St.; tajnik Albert Novak, 7610 Lockyear Ave., blagajnik Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd Pl., zapisnikar Matija Oblak, 1235 E. 60th St. Nadzorniki: Frank A. Turk, Frank Petkovšek in Steve F. Pirmat. Vratar Matevž Debevc. Društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. Domu ob 1. uri popoldne v dvorani št. 2. V društvo se sprejema članice od 16. do 45. leta.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Globoko pčrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem prežalostno vest, da je nemila smrt zahtevala življenje in je za vedno v Bogu zaspala naša preljubljena in nikdar pozabljena soproga in mati

Neža Pižem

rojena KUMEL

po dolgi bolezni in sprevidena s svetimi zakramenti je zatimila svoje mile čile dne 1. novembra, 1940 v starosti 64 let.

Dcma je bila iz Podgozda pri Žužemberku. Po opravljeni zadušnici v cerkvi sv. Vida je bila dne 5. novembra, 1940 položena k večnemu počitku na Calvary pokopališče. Tem pčrtom se želimo prisrčno zahvaliti Rev. Max Sodji za podeljene svete zakramente, za spremstvo iz hiše žalosti v cerkev in za opravljene cerkvene pogrebne obrede. Enako tudi prisrčna zahvala Rev. Moran za obiske in tolažbo pokojni v bolezni in ki so prili priskrbeli za molitve ob krsti.

Iskrna zahvala vsem, ki so jo obiskovali v bolezni, kakor tudi vsem, ki so nam bili v tolažbo in nam pomagali na en način ali drugi v teh najbolj žalostnih dnevih. Ravno tako tudi vsem, ki so jim rili pokropit, vsem, ki so čuli in molili ob krsti ter vsem, ki so se udeležili svete maše in pogreba.

Globoko hvaležni se želimo prisrčno zahvaliti vsem, ki so v blag spomin pokojni okrasili krste s krasnimi vencami: sicer: Grandchildren Florence, Gertrude, Leonard, Dickie, Anthony in Richard, Mr. in Mrs. Joseph Zupancic, Abbey Ave.; Mr. in Mrs. John Koncilja in družina, Mr. in Mrs. Frank Strojina, družina Kumel, družina Anton Matos, Mr. in Mrs. Frank Kostravec, družina Frank Strumbel, Carry Ave.; Mr. in Mrs. Joseph Vidmar in družina, E. 43rd St.; Muhic družina, The Boys of E. 43rd St.; Mr. in Mrs. Frank Cerkevnik, The Boys at The Paterson-Leitch Co.

Prisrčna zahvala vsem sledečim, ki so darovali za svete maše za mirni pokoj blage duše: Mr. in Mrs. Joe Zupancic, Abby Ave.; Mr. in Mrs. John Koncilja in družina, Mrs. Agnes Beck, Mr. F. Strumbel, Carry Ave.; Mr. John Jerse, E. 72nd St.; Mr. Frank Strojina, Legan družina, Carry Ave.; Mr. in Mrs. Albert Legan, Mr. in Mrs. Anton Kuhel Jr., Mr. in Mrs. Tony Kuhel Jr., Mr. Edward Kuhel, Mr. in Mrs. Chas. Kuhel, Mr. in Mrs. Joseph Kuhel, Mr. in Mrs. Rudolph Papeš, Mr. in Mrs. Louis Muhic in družina, Mrs. Jernejčič, Mr. Joe Vidmar, E. 43rd St.; Mr. Joe Legan, Mr. in Mrs. Joe Strumbel, Mr. Joseph Jerse, Mr. in Mrs. Joseph Smrdel, Mrs. Rose Adamic, Mrs. Ambrozio in družina, Mr. in Mrs. Frank Hovevar, Mr. in Mrs. John Valich, Mrs. Mary Benčin, Helen Ivas, Mr. in Mrs. A. Kosoglav, Mr. Philip Vidgoj, Mr. Anton Kozel, Mr. in Mrs. Frank Kaluza, Mr. in Mrs. Kramer, Mr. Frank Smrdel, Mr. Jos. Russ, Agnes Zupancic, Mr. John Strum, Jr., Mr. L. Struna, Mr. in Mrs. Ralph Geborn, Mr. in Mrs. J. Verbic, Miss Josephine Antonio, Mr. in Mrs. John Fersin, Mr. in Mrs. Matt Milnar in družina, Mr. in Mrs. John Zust in družina, Miss Ann Mayer, Mrs. Anna Zupancic, Mr. in Mrs. Anton Gilha, Mrs. Theresa Kmet, Mr. in Mrs. Mike Zavanik, Mrs. Mencia, Mr. John Mervar, Mr. in Mrs. Markovic, Mr. in Mrs. Frank Rojc, Ana Hodley, družina Dule in Skully, Mrs. Anthony Stefancic Jr., Mr. in Mrs. Samarin, Miss Marian Anžlov, Mr. Louis Zupancic, Mr. Frank Jazbec, Mr. Marolt, družina Kozel, Mrs. J. Milner, Tekalec, E. 170th St.; Miss Josephine Laurich, Miss Rose Samarin, Mr. in Mrs. Mike Japel, Mr. in Mrs. J. Zahovsek, Mr. in Mrs. Fr. Smrekar, E. 52nd St.; Mrs. Globokar, Mr. John Janezic, Mrs. Mary Turk, Mr. in Mrs. Komar, Miss Jennie Milner, Mr. in Mrs. Martin Roznik, družina Anthony J. Fortuna, Mrs. Mary Strauss, Frank Zaversek, Mr. Louis Zupac, Mr. in Mrs. A. Vidervol družina, Mr. in Mrs. Drensek, Mr. Mike Anžlin, Mr. in Mrs. Jos. Urbancic, Mr. in Mrs. Jos. Zupancic Jr., Mr. Anton Zupancic, Mr. Albert Zupancic, Mr. in Mrs. Joseph Hasty Jr., Mr. in Mrs. Jack Macceol, Mr. Katern.

Obenem tudi prisrčna hvala Bishop and Backcock Employees za dar v gotovini.

Nadalje prisrčna hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile brezplačno pri pogrebu na razpolago.

Prav lepa hvala nosilecem krste, ki so jo spremili in položili k večnemu počitku.

Iskrno zahvalo izrekamo pogrebnemu zavodu Zakrajšek Funeral Home za vso prijazno postrežbo in za lepo urejeni pogreb. V slučaju, da se je katero ime pomotoma izpuščilo, prosimo, da se nam oprostijo in se jim ravno tako prisrčno zahvaljujemo.

Preljubljena in nikdar pozabljena soproga in dobra mati, boja volja je bila, da se je dokončalo Tvoje trpljenje in sedaj prosimo ljubelega Boga, da naj Ti podeli večni mir v zasluženem počitku. Večna luč naj Ti sveti in lahka naj Ti bo ameriška zemlja.

Žalujoci ostali:

JOHN PIJEM, soprog.
MARY, poročena ROJC; JENNIE, poročena DODICH in AGNES PIJEM, hčere; JOHN in FRANK, sinova.

FLORENCE, GERTIE, LEONARD, DICKIE, ANTHONY in RICHARD, vnuki.

V stari domovini pa zapuščata tri žalujoci sestre.

Cleveland, O., 4. decembra, 1940.

A FULL SIZE CONSOLE FOR ONLY \$49.95

A PRICE SENSATION

65556 • Check these features if you don't believe it! Guaranteed foreign reception, Radiorgan treble and bass control and Wavemagnet. Come in and hear it play!

Only ZENITH HAS THE Radiorgan

6D510 • priključite lahko v katerikoli stik; ni potreba nobene druge napeljave.

\$14.95

Veliko popusta dobite za vaš stari radio. Plačate lahko samo \$1.00 na teden.

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Avenue 819 East 185th Street
JOHN SUSNIK in JERRY BOHINC, lastnika.

NAJBOLJ PRIPRAVNO BOŽIČNO DARILO

Fini "CUSTOM-CRAFT" FUR COAT, narejen po vaši meri ali fina "STERLING" suknja iz čisto volnenega blaga, katere lahko naročite pri meni direktno iz tukajšnjih tovarnov, po veliko nižjih cenah, kakor kje drugje v Clevelandu. Brez skrbi se lahko zanesete, da vas bom pošteno in z veseljem postregel.

Prosim, pošljite mi vaš naslov ali telefonirajte, da vas peljem v tovarno in to, če kupite kaj ali ne. Vam se priporočam!

BENNO B. LEUSTIG
ENdicott 3426 1034 Addison Rd.

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA

"ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: **\$2.00**

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA
6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.